

Олександра Шаман,

студентка VI курсу

Факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Наук. керівник: **О.Б. Голік**, к. пед. наук, доцент (БДПУ)

ФОРМУВАННЯ ПАТРІОТИЧНИХ ПОЧУТТІВ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПОЗАУРОЧНИЙ ЧАС

Актуальність теми дослідження: у вирішенні важливих завдань патріотичного виховання чинне місце належить організації діяльності школи. Сучасна школа ще не змогла до кінця подолати негативні стереотипи, притаманні системі виховання, не поставила особистість у центр виховної системи. У закладах освіти ще й досі відсутні цілісність і систематичність в організації патріотичного виховання; до кінця не вирішено проблему навчання рідною мовою. У виховному процесі важливе місце мають посісти народна філософія, народна мудрість, національні ідеї та ідеали, що є тим підґрунтям, на якому зростає національна свідомість, гідність та самоповага.

Мета дослідження: вивчити та узагальнити історико-педагогічні аспекти патріотичного виховання в теорії та практиці шкільного колективу; проаналізувати стан патріотичного виховання у філософській, психологічній та педагогічній літературі на сучасному етапі; форми, методи, засоби патріотичного виховання молодших школярів у позаурочній діяльності; вплив на почуття переконання та діяльність вихованців.

Методи дослідження: теоретичні: аналіз історико-педагогічної літератури для визначення ставлення та розвитку ідей патріотичного виховання дітей; метод періодизації, за допомогою якого встановлювались якісні зміни в організації патріотичного виховання на різних етапах; системно-структурний метод застосовувався для характеристики питань патріотичного виховання.

Емпіричні: педагогічне спостереження, анкетування, інтерв'ю, бесіди, індивідуальні та групові обговорення, тестування, аналіз малюнків для визначення рівнів сформованості патріотичних почуттів та перспектив їхнього формування у молодших школярів.

Висновки: сьогодні важливо відтворити в українському суспільстві почуття істинного патріотизму, як духовно-моральної та соціальної цінності, сформувати у молодших школярів громадсько-активні, соціально значущі якості, які вони зможуть проявити в видах діяльності, і перш за все, пов'язаних із захистом інтересів своєї родини, рідного краю, народу та батьківщини, реалізації особливого потенціалу на благо української держави. Головними, незмінними рисами патріотизму залишаються:

- любов до Батьківщини, відстоювання її інтересів;
- боротьба за волю, честь і славу України;
- любов до народу, родини, сім'ї;
- служіння Богові як абсолютній Правді, Красі, Справедливості;
- відстоювання та відродження рідної мови, науки, освіти, культури, мистецтва, духовних традицій народу;
- зміцнення дружби між народами.

ЛІТЕРАТУРА

1. Сухомлинська О. В. Патріотизм як цінність: погляд на історію і сьогодення / Ольга Василівна Сухомлинська. – Шлях освіти. – 2010. – №2.
2. Фіцула М. М. Педагогіка: [навч. посіб.] / Михайло Миколайович Фіцула. – К.: Академвидав, 2006.

Тетяна Щур,

студентка VI курсу

Факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв
Наук. керівник: **О.Б. Голік**, к. пед. наук, доцент (БДПУ)

ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ПОВЕДІНКИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ

Молодший шкільний вік – особливий етап ставлення людини до оточуючого світу. Саме в цей час формується спрямованість особистості – громадська, колективістська чи, навпаки егоїстична, індивідуалістська. Цей вік особливо сприятливий для формування основної культури поведінки: молодші школярі вже здатні сприймати вимоги до своєї поведінки, вони піддатливі зовнішньому впливу схильні до наслідування, вірять учителю, коли він говорить про необхідність виконання моральних норм.

Актуальність теми дослідження: поступове входження України до європейського освітнього простору впродовж останнього часу детермінувало великий інтерес педагогічної науки до проблем виховання та культури у сфері освіти. Переосмислення традиційних, соціально-економічних умов має актуально-перспективний характер для прогресивних змін сучасної системи вітчизняної освіти, розробки її футуристичних моделей зазначено в нормативно-правових документах України найвищого державного рівня, починаючи з Постанови Кабінету Міністрів України «Про державну національну програму «Освіта»»(1993) і закінчуючи Національною стратегією розвитку освіти в Україні на 2012 – 2021 рр.

У вітчизняній системі освіти особлива увага приділяється моральному вихованню підростаючого покоління. Одним із напрямків у моральному розвитку дитини є виховання культури поведінки.

Мета дослідження: теоретично обґрунтувати та експериментально опробувати педагогічні умови та методику формування культури поведінки учнів у початковій ланці освіти, а саме організаційно-педагогічні умови формування культури молодших школярів у процесі навчально-виховної діяльності.

Методи дослідження: для розв'язання поставлених завдань було використано такі методи дослідження: теоретичні із метою порівняння, зіставлення різних поглядів на досліджувану проблему; емпіричні, що уможливили визначення рівня сформованості культури учнів початкових класів; експериментальні, що дали змогу з'ясувати основні недоліки традиційної освіти; статистичні, забезпечили підтвердження достовірності результатів наукового пошуку.